

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 4 | december 2021 | pris 20 kr

KRITISKA EU-FAKTA

Nummer 4 - december 2021

Löpnummer 164

Kritiska EU-fakta ges ut av

Folkrörelsen Nej till EU

Ansvarig utgivare:

Eva-Britt Svensson

Redaktör: AnnaLisa Eneroth

Kerstin Nordqvist

Redaktionsutskott:

Beng-Åke Berg, AnnaLisa Eneroth,

Marie Ericsson, Per Hernmar,

Jan-Erik Gustafsson,

Kerstin Nordqvist

Redaktionens adress:

Kritiska EU-fakta c/o Eneroth,

Furutåvägen 36 A, 352 54 Växjö

Telefon: 073-026 0330

e-post: ansaene26@gmail.com

Omslagsbild: Robert Nyberg

Adressändring och prenumeration:

Kritiska EU-fakta

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,

413 04 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

Nästa nummer utkommer

i mars 2021

Manusstopp 15 februari

Tryck: DanagårdLiTHO AB

Göteborg 2020

Rikskansli och materialkontor:

Folkrörelsen Nej till EU

Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,

413 04 Göteborg

Telefon: 031-701 01 77

e-post: kontoretgbg@nejtill.eu

Bli medlem:

Prenumeration:

4 nummer 100 kr

Medlemskap inkl. pren. 300 kr

[arbetslösa, långtidssjukskrivna,

pensionärer och studerande 150 kr

familjer 400 kr]

Plusgiro 433 02 07- 4

LEDARE

Konflikt... ...eller fred och klimatomställning

NÅGRA VECKOR INNAN FN:S KLIMATMÖTE i

Glasgow, COP 26, presenterade EU:s utrikesminister Josep Borrell EU:s nya kompass för utrikes och säkerhetspolitik. Avsikten är att EU ska ta nya steg på sin väg mot ett "globalt ledarskap". Det ligger i linje med det "strategiska partnerskapet" med Nato, där EU-länderna har lovat att öka sina militära rustningar till två procent av BNP. EU:s arbete med militärunionen PESCO, som ska kunna sjösättas 2025, pågår parallellt. Därför är EU:s nya kompass för utrikes och säkerhetspolitik viktig.

Rapporten talar om ökad egen produktion av livsmedel, läkemedel, förnybar energi, fred och stabilitet, tillgång till viktiga råvaror och förbättra försvarskapaciteten. Syftet är dock inte primärt att minska unionens klimatavtryck utan i ett syfte att göra unionen mindre känslig för kriser och störningar – ett led i att få en starkare och säkrare plattform i arbetet med det "globala ledarskapet".

TROTS ALLA REGERINGSCHEFERS BRANDTAL om klimatkrisen på FN:s klimatkonferens i Glasgow så pekar alla siffror åt fel håll. Behoven av energi som gas, olja och kol ökar. Behoven av tillgång till råvaror som metaller, men även mat och livsmedel, ökar. Därmed också behoven av såväl transportleder som politisk stabilitet – och då är det ofta av mindre betydelse om regimerna är demokratiska.

En stormaktspolitik som strävar efter politisk- och ekonomisk expansion riskerar att öka konfliktytor och instabilitet i världspolitiken. Minskat fotavtryck för de rika länderna, baserat på minskad energianvändning, ökad egen produktion av både livsmedel och industrivaror – ett aktivt och verkligt klimatarbete med målet att uppnå minskning till 2030 med minst 40 procent – och max ökning med 1,5 grader, år 2050 kräver politik med helt annan inriktning

- Nej till EU:s strävan mot globalt ledarskap
- Ja till verklig klimatomställning

Regeringens stora svek om minimilöner.

SVENSKA REGERINGEN HAR tidigare stått upp för att försvara den svenska och nordiska arbetsmarknadsmodellen. Både fackföreningsrörelsen och näringslivet har varit eniga om att behålla modellen där arbetsmarknadens parter, utan statlig inblandning, gör upp om löner, med mera, genom förhandlingar.

På det informella EU-toppmötet 2017 i Göteborg godkändes EU:s så kallade "sociala pelare" som innehåller avsnitt om att konjunkturanpassa anställningslagstiftning, samt införa minimilöner. Sverige har tillsammans med Danmark varit motståndare till EU-kommissionens förslag om införande av minimilöner. Minimilöner beslutas av respektive land och syftar till en låg lönenivå. Det är en form av statligt styrd institutionell fattigdomssektor.

SVERIGE HAR TILLSAMMANS med Danmark avvisat EU:s försök att underminera den nordiska arbetsmarknadsmodellen. Men nu överger den nya socialdemokratiska minoritetsregeringen sitt kompakta motstånd mot EU-kommissionens förslag och röstar för det kompromissförslag som framförhandlats.

Det avgörande felet med kompromissförslaget är att det kommer att bli möjligt att pröva frågan i EU-domstolen. Och EU-domstolen utslag är alltid till fördel för EU-rätten. Risken är mycket stor att den nordiska modellen döms ut till förmån för EU:s minimilöner. Det var just detta som hände 2007 när EU-domstolen dömde Byggnads och Elektrikerförbundet för en blockad av det lettiska byggföretaget Laval som saknade svenska kollektivavtal.

MINIMILÖNER UTGÖR ETT mycket stort hot mot den nordiska arbetsmarknadsmodellen och innebär att den urholkas ytterligare och att stora löntagargrupper kommer att dömas till arbete som leder till institutionell fattigdom, utan möjlighet för fackföreningsrörelsen att påverka. Den svenska fackföreningsrörelsen riskerar att få en minskad bas och minskat inflytande vilket kan få mycket långtgående konsekvenser för fackliga rättigheter, arbetsmiljö med mera.

Nej till kompromiss om minimilöner. Löftena i folkomröstningen 1994 var av intet värde. Försvara den nordiska arbetsmarknadsmodellen.

Per Hernmar
Folkrorelsen Nej till EU

Foto: Frankie Fouganthin - <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/deed.en>

Regeringen Andersson den 30 november 2021

Äntligen kongress!

FOLKRÖRELSEN NEJ TILL EU höll sin 20:e kongress helgen 2 – 3 oktober i Stockholm på Solidaritetshuset. Detta var det fjärde försöket då de tidigare försöken fått ställas in i sista stund på grund av att pandemi-läget inte tillät större folksamlingar.

ETT 20-TAL DELEGATER samt gäster och arrangörer samlades i kongresslokalen.

Kongressen inleddes med ett seminarium på temat "EU-motståndet efter Brexit" med medverkan från Susanna Dyre-Greensite, Folkebevaegelsen mod EU i Danmark, Heidi Larsen, Nei til EU Norge, Eva-Britt Svensson och Bengt-Åke Berg från Folkrörelsen Nej till EU i Sverige samt Ingela Mårtensson som moderator.

Kongressen kunde anta sedvanliga kongressdokument, verksamhetsplan, uttalanden och kompletteringar till principprogrammet och behandla motioner och välja styrelse.

FRÅGAN OM DEN RIKSDAGSMOTION som Amineh Kakabave inlämnat om folkomröstning om EU-medlemskapet diskuterades också. Något beslut fattades inte men flera röster hördes för att Folkrörelsen bör stödja kravet på Folkomröstning.

En lång rad hälsningar framfördes från, Nei til EU i Norge, Folkebevaegelsen mod EU i Danmark, Fritt Norden Sverige, Nordbruk, Landsbygdspartiet, Kommunistiska Partiet och Svexit-koalitionen. Nästa kongress hålls – om inte nya pandemier ställer till det, 2023.

På de här sidorna presenteras några av de uttalanden som antogs vid kongressen. För att se alla uttalanden kan vi hitta dem på Nej till EU:s hemsida. nejtillEU.se

Uttalanden kongressen 2021

Försvara den nordiska arbetsmarknadsmodellen

Regeringen Löven har med stöd av Centerpartiet (C) och Liberalerna (L) tvingat fram långtgående försämrings av anställningsskyddet. Detta är en del i implementering av EU:s sociala pelare som antogs på det informella EU-toppmötet i Göteborg 2017.

Syftet med den sociala pelarens framgång av dokumentet **"Europeiska pelaren för sociala rättigheter – 20 principer"**

Under punkt nr: 5, med rubriken "Trygg och anpassningsbar anställning" står det: "I överensstämmelse med lagstiftning och kollektivavtal ska arbetsgivare få den flexibilitet de behöver för att snabbt anpassa sig till ändrade ekonomiska förutsättningar".

Under punkt nr: 1 och 4 talas det om fortbildning och omställningsstöd vid uppsägning.

Den sociala pelaren har gjorts till en del av EU:s planeringstermin som är EU:s årsvisa uppföljningssystem för införandet av olika EU-överenskomelser. Implementeringen av den sociala pelarens regler riskerar att kraftigt försämrade anställningsskyddet på den svenska arbetsmarknaden.

EU:s sociala pelare stadgar även om europeiska minimilöner. I ett utkast till direktiv säger kommissionen att detta inte ska hota kollektivavtalen. Men det innebär att de som inte har kollektivavtal ska omfattas av minimilöner. Minimilöner finns idag bland annat i Tyskland (Hartz fyra) och innebär en institutionaliserad fattigdom. Varken europeiska och eller nationella minimilöner kan ersätta kollektivavtal utan kommer att erodera det fackliga inflytandet ytterligare. LO, TCO och SACO kritiserar och kräver ett svenskt undantag.

Sverige måste lägga in ett veto mot EU-lagstiftade minimilöner i alla EU-länder.

Nej till EU:s militärunion!

Inom EU arbetar man för högttryck med att skapa en egen militärunion. Målet är att stora delar av medlemsländernas militära styrkor ska vara kompatibla och organiserade så att de kan ställas under EU:s militära kommando. Dessa styrkor ska sedan kunna användas för "fredsbevarande" insatser i Nordafrika, mellanöstern och i Östeuropa. Det betyder att EU militärt kommer att intervensera i olika konflikthärder. Erfarenheten visar att sådana militära lösningar ofta blir långvariga och eskalerande till sin karaktär. Många av de problem som finns i bland annat Nordafrika bottnar i fattigdom som uppkommit som resultat av de ekonomiska förändringar som EU:s ekonomiska intervention och ofördelaktiga handelsavtal

medfört för många fattiga länder. Fattigdom och utsugning kan inte lösas med militära medel.

EU:s kommande satsning på militära engagemang kommer att dra in Sverige i olika krigsäventyr. Många krigsäventyr har inblandning av stormakter vilket kan få allvarliga konsekvenser för svensk säkerhetsläge. Sverige har inget att tjäna på att delta i EU:s kommande militära interventioner och skicka sina unga att strida och dö på utländsk mark.

Sverige har under två hundra år fört en neutralitets och alliansfrihetlig politik som tjänat landet väl. Låt oss återupprätta alliansfriheten och neutraliteten.

Sverige ut ur PESCO!

[folkrörelsen nej till eu]

Nej till EU:s bankunion och EU:s krav på förbud mot monetär finansiering

I slutet av 2019 presenterades två av s-regeringen beställda utredningar dels om Sverige skall bli medlem i EU:s bankunion (SOU 2019:52) dels om riksbankskommitténs förslag till ny riksbankslag är förenlig med svensk grundlag och EU:rätten (SOU 2019:46). Båda har tillkommit efter påtryckningar från EU och är ett led i en beredskap att rädda förtroendet för euron och det europeiska banksystemet vid nästa finansiella kris och att få Sverige att på sikt överge vår nationella valuta och penningpolitik.

EU:s bankunion innebär att EU och EMU-systemet får makten att besluta om att kunna lägga ner krisande banker eller kreditinstitut. I Sverige finns en statlig insättningsgaranti för sparade medel. Med medlemskap i EU:s bankunion finns det en risk för att bankunionen tar kommando över de summor som nationella systemen genererar, dvs att nivåerna kan komma att bli lägre när EU:s bankunion fastställer bankgarantiernas summor. Det finns också en risk att i en centraliserad bankunion kommer de större aktörerna i de stora medlemsländerna att väg tyngre vid en finansiell kris. Det kan då bli mycket dyrt om Svenska småsparare då skall vara med att betala för de stora Europeiska bankernas ekonomiska äventyr. Det finns heller ingen anledning att lämna över makt till dessa aktörer som kan ha egna intressen av att sanera banksystem i de små medlemsländerna.

Europeiska centralbanken och EU-kommissionen har i skriftväxlingar med regeringen gjort tydligt att deras vilja är att Riksbankens nationella makt skall begränsas och att Sverige skall genomföra de unionsrättsliga reglerna i regeringsformen/grundlagen, särskilt då förbudet mot monetär finansiering. Med monetär finansiering menas att Sveriges riksbank förser staten med kredit, vilket innebär att Riksbanken skapar pengar och hjälper att finansiera statsbudgeten och de folkvalda väljer hur pengarna skall användas. Ett förbud innebär också att Riksbankens över hundra år grundlagsskyddade rätt att ge ut och trycka svenska sedlar och mynt (riksbankspengar eller statsvaluta) med en särställning gentemot andra valutor, som till exempel euron, hotas samtidigt som Riksbanken helt ut underordnas det EMU-systemet.

- Nej till EU:s bankunion och
- Ja till Riksbankens grundlagsenliga rätt till monetär finansiering.

Världen
är större
än EU

Bild: Robert Nyberg

Försvara demokratin

EU tar över alltmer av beslutandemakt från medlemsländerna. Det innebär att medlemsländernas medborgare får allt mindre inflytande och den nationella demokratin minimeras. Genom ett nytt datadirektiv vill EU öka kontrollen över digitala plattformar. EU:s uppbyggnad av egna militära resurser som är tänkta att användas bland annat i Afrika och som en viktig del i EU:s roll som internationell stormakt.

Mot den migrations- och flyktingvåg som skapats av krig och klimatförändringar byggs stängsel och en militariserad gränsbevakning. 10 000 – tals migranter och flyktingar har drunknat i medelhavet.

EU:s partnerskapsländer militariserar i sin uppgift att hindra flykt och migration till EU. EU:s kamp mot migration och flyktingar bidrar till att legitimera rasistiska och odemokratiska tendenser.

EU-politikens effekter av nedrustning av den offentliga sektorn har bidragit till segregation och kriminalitet. Detta möts med polisiära insatser och högre straff. Längst har den auktoritära utveckling gått i Ungern och Polen. Den utveckling vi ser i EU pekar inte mot ökad demokrati.

Försvara demokratin
Nej till EU-stat

Nej till EU:s jordbrukspolitik

EU:s jordbruks- och skogspolitik syftar till att skapa och understödja en helt igenom marknadsorienterad produktion. Därför gynnar EU stora brukningsenheter med ekonomiskt stöd samt mellanbönder som nått och jämt kan hålla sina gårdar igång tack vare EU-stöd. En effekt av detta är att den nationella självförsörjningsgraden av livsmedel är helt otillräcklig för att klara allvarliga och långvariga kriser. EU:s taxonimiförordning innebär att EU vill bestämma över Sveriges skogsresurser. Stordrift och nedläggning av småjordbruk slår hårt mot den biologiska mångfalden.

Småbrukens utarmning medför att möjligheten för ett aktivt näringsliv på landsbygden inskränks till ett minimum och stora landområden förvandlas till avfolkningsbygd. Samtidigt bidrar flykten från landsbygden till det ökade trycket på storstadsregionernas infrastruktur och behov av bostäder. Istället för en allsidig utveckling av hela landet skapas en motsättning mellan avfolkningsbygd och överhettade storstadsregioner.

Nej till EU:s jordbruks- och skogspolitik – för en allsidig utveckling av hela landet.

EU:s minimilöner – katastrof för den svenska modellen

Informella EU-toppmöte i Göteborg 2017

EU-kommissionen vill att medlemsländerna ska införa minimilön. Förslaget har fått stöd i EU-parlamentets utskott – även om de avgörande omröstningarna ännu inte är genomförda. Förslaget dök upp i den så kallade sociala pelaren som antogs på det informella toppmötet om sociala frågor i Göteborg 2017. En av initiativtagarna var dåvarande statsministern Stefan Löven. Där godkändes även att anställningstryggheten skulle konjunkturanpassas, vilket resulterat i förslagen om en omarbetning av LAS, lagen om anställningsskydd.

EU-kommissionen framhåller att minimilönerna inte kommer att påverka medlemsländernas ordinarie kollektivavtal. Däremot kommer de som befinner sig utanför kollektivavtal att omfattas av minimilöner. På en arbetsmarknad där den fackliga organisationsgraden sjunkit kraftigt och där den tendensen riskerar att fortsätta sjunka, kommer utrymmet för minimilöner att öka. Därmed kommer det fackliga inflytandet att minska

Foto: Tim Reckmann Max Mustermann <https://creativecommons.org/licenses/by/2.0/de/>

– inte minst genom mindre resurser till exempelvis regionala skyddsombud med mera. Det blir en ond spiral som ytterligare riskerar att stärka uppfattningen att löntagarna inte behöver ha fackliga organisationer.

Institutionell fattigdomsfälla

Minimilöner framställs som ett system för ett lägsta lönegolv och ett skydd för de svaga. Det forskningsfält som ofta refereras till vid frågor om arbetslöshetsskydd pekar entydigt på vikten av låga ersättningar för att mottagarna inte ska bli passiva genom bidragen utan tvingas anstränga sig för att skaffa ett bättre jobb och inkomster. Den verklighet som dessa bidragsmottagare upplever är dock oftast den motsatta. I Tyskland genomfördes den så kallade Hartz IV 2005 där arbetsförmedling och socialtjänst slogs ihop för att förenkla behandlingen av ärenden. Ersättningarna sattes mycket lågt – så lågt att till och med den tyska författningsdomstolen 2011 bedömde ersättningsnivåerna som författningsvidriga eftersom de var för låga. Systemet innehåller också möjligheter till omfattande bestraffningar

genom nedsatta bidrag, för dem som inte anses fullfölja det individuella avtal som varje bidragsmottagare har skrivit under. Chefer för dessa kontor har haft möjlighet att få bonus vid större volymer av sådan nedsättning av bidrag. Även dessa bestraffnings omfattning fördömdes av den tyska författningsdomstolen 2019. Kritiken av Hartz IV har varit massiv. Hartz IV har inte bidragit till att minska den grupp som är beroende av dessa bidrag. För dessa människor har Hartz IV blivit en form av institutionell fattigdom. De låga minimilönerna kan utnyttjas av arbetsgivare som vill pressa sina kostnader – trots att detta egentligen är en form av subventionering av billig arbetskraft vilket enligt EU-fördraget egentligen borde betraktas som snedvriden konkurrens.

Segregerad arbetsmarknad

I Sverige ledde de extremt lågt satta ersättningarna för de många offentliga arbeten som anordnades genom Statens arbetslöshetskommission (AK) under 1920-talets kriser och lågkonjunkturer till skapandet av den moderna arbetslöshetsförsäkringen som tidigare förvaltades i samarbete med de olika fackförbunden. År 2007 höjdes avgifterna till A-kassorna kraftigt och anslutningen bland löntagarna sjönk från 86 till 70 procent och har trots justering av avgifterna hållit sig på denna låga nivå. Den fackliga anslutningen minskade från mitten av 1990-talet från 85 till 60 procent för arbetare och till 70 procent för tjänstemän

[folkrörelsen nej till eu]

Samtal om EU-politik, 29 november Solidaritetshuset, Stockholm.

Riksdagsledamoten Amineh Kakabaveh kunde komma till mötet på kvällen samma dag som hon hade agerat i Riksdagen för att rösta fram Magdalena Andersson till statsminister för andra gången. I TV2:s sändning fick hon beteckningen "politisk vilde"

Amineh och Jan-Erik Gustafsson samtalade under cirka en timme, utifrån bakgrunden till hennes motion Folkomröstning om utträde ur EU (Riksdagen 2021/22:3). De hann prata något om bakgrunden till folkomröstningen 1994, för att få ett perspektiv, EU:s grundlagsfästa marknadsliberala högerpolitik inklusive privatiseringspolitiken, Återhämtningsfonden eller Next Generation EU samt om Arbetsrätten och det nu aktuella direktivet om minimilöner.

Amineh berättade inte direkt oväntat, att flertalet riksdagsledamöter är direkt okunniga om EU och mest sitter där, ett par perioder, för att göra karriär. För riksdagsledamöterna är EU avlägsen utrikespolitik, och de vill inte förstå att nästan all inrikespolitik numera är EU-politik. För detta gynnar inte deras karriärer. Så det behövdes, som media beskriver Amineh, en "politisk vilde" för, att som den första ledamot i riksdagen på 27 år, att skriva en motion om en ny folkomröstning om EU. Det hedrar förstås henne.

I diskussionen efteråt berömde Swexitalliansen representant motionen som välskriven, Forum för EU-debatt påpekade att knappast någon (inte ens tjänstepersoner i EU-kommissionen) kan vara insatta i det enorma regelverk (acquis communautaire) som EU utgör och som tynger Sverige. Att etablerad media går i EU-elitens ledband gör

Foto: Peter Bylund Jan-Erik Gustafsson och Amineh Kakabaveh

det svårt för kritiker att inför allmänheten få igång en debatt om EU-politiken. Amineh berättade att eftersom motionen berör grundlagsfrågor bör den först behandlas i konstitutionsutskottet, men hon hade inte fått något besked om när.

Vi knöt kontakter för att vi ska kunna agera tillsammans i framtiden, och det är fritt fram att sprida Aminehs motion i alla upptänkliga sammanhang, gärna som exempelvis e-post bombardera riksdagsledamöter, lokala politiker om att det är dags för en ny folkomröstning.

2019. Med en sådan kraftig segregerande reform som EU-kommissionen vill pådyvla Sverige med flera, så finns risken att de fackliga medlemstalen sjunker – inte minst inom de segment där minimilöner kommer att dominera.

Svenska fack och arbetsgivare eniga

I Sverige är både näringslivets organisationer och fackföreningsrörelsen överens i motståndet mot svenska minimilöner och för att bevara den svenska modellen. Men minilöner kommer att vara lockande för många enskilda arbetsgivare och tvinga fram minimilön som standard inom vissa branscher. Därvid riskerar utrymmet för kollektivavtal att minska. De låga minimilönerna kommer att tvinga många till dubbelarbete och riskerar också att sudda ut gränsen till den grå skuggsektorn, där avtalslös standard råder. Där saknas mycket av lagar och arbetarskydd och där är även kriminella verksamma. Minimilöner hotar där-

för att kraftigt urholka den svenska modellen för att istället etablera en omfattande minimilönesektor mellan kollektivavtal och den grå skuggsektorn. Den utveckling av segregation som Sverige har upplevt hit tills riskerar också att utvecklas mot ännu större sociala skillnader. Minimilöner är därför ett hot mot såväl fackligt inflytande och rättigheter, som ett allmänt hot mot ett jämlikt samhälle av den välfärdstyp som Sverige har varit.

- **Nej till minimilöner!**
- **Ja till den svenska modellen!**

Per Hernmar

EU:s klimatpolitik under stark påverkan av lobbyister

COP26 AVSLUTADES den 14 november med ett som klimat- och miljöaktivister anser tamt slutdokument, som inte är rättsligt bindande. Världens länder är överens om att minska/trappa ned kolanvändningen, men inte fasa ut den. Åtgärder för att stoppa subventioner till fossila energikällor nämns också. På mötet i Glasgow representerade över 500 personer fossilindustrin, och var mötets största delegation, vilket inte kan tolkas på annat sätt än att de var där för att "grönmåla" sin verksamhet.

Strax före klimattoppmötet presenterade de tre intresseorganisationerna Corporate Europe Observatory, Friends of the Earth Europe och Food & Water Action Europe rapporten "Stoppa svängdörrarna: beslutsfattarna om fossila bränslen" som radar upp hela 71 före detta toppolitiker och tjänstemän som efter att de gjort sorti genom svängdörrarna från någon av EU-institutionerna eller från hemmapolitiken, har tagit lukrativa jobb för energijättarna Shell, BP, Total, Equinor, ENI och Galp.

GAS- OCH OLJEFÖRETAGEN har tagit över beslutsprocessen i EU:s klimatarbete, enligt författarna till rapporten. I somras presenterade EU-kommissionen sitt största lagpaket i unionens historia; 55-procentpaketet eller "Fit for 55" (se artikel förra numret: Tomma löften sid. 6-7), som är ett av det mest lobbyade i EU:s historia. Om medlemsländerna klubbar lagpaketet innebär det att hela EU ska vara klimatneutralt före år 2050, och att utsläppen ska minska med minst 55 procent fram till 2030, räknat från 1990 års utsläppsnivåer.

Sedan 2010 har de fem största olje- och gasbolagen (BP, Chevron, ExxonMobil, Shell och Total) spenderat 250 miljoner euro för att lobba och påverka EU:s beslutsprocesser, och har

mer än 200 anställda lobbyister i Bryssel. Enligt de tre intresseorganisationernas granskning har EU-kommissionen hållit 568 möten med olje- och gasbolagen under den sjuårsperiod som granskats. Det innebär ett eller två möten i veckan.

ALLT FLER AKADEMIKER, experter och aktivister argumenterar för att det behövs brådskanie och genomgripande strukturella förändringar i ekonomin och transport- och konsumtionsmönster i framförallt de rika länderna för att Parisavtalets mål om högst 1,5 graders temperaturhöjning till 2050 skall uppnås. Detta kommer inte att nås så länge EU-politiker och nationella politiker tillåter fossilindustrins lobbyister att mer eller mindre bestämma agendan.

Jan-Erik Gustafsson

Bild: Robert Nyberg

EU, COP26 och verkligheten: EU agerar bromskloss

KLIMATTOPPMÖTET I GLASGOW är slut. Många stats- och regeringschefer har varit genuint oroade och levererat skarp retorik. Kritiken från de fattiga länderna har varit hård. EU har navigerat med största försiktighet. Vanligtvis brukar EU presentera nya siffror för hur mycket man ska minska sina utsläpp, men då tiden närmar sig att göra verklighet av sina utfästelser har EU istället uppträtt försiktigt och inte gjort några nya mer långtgående utfästelser. Många av de överenskommelser som gjorts är mycket vaga. Ett exempel är överenskommelsen om skydd mot urskog som till och med Brasiliens president Jair Bolsonaro undertecknat. Detta säger mer om överenskommelsen än om Bolsonaro.

Den historiska skulden

Vid klimatoppmötet i Köpenhamn 2009 och i Paris 2015 lovade man att 2021 tillhandahålla 100 miljarder dollar per år för att hjälpa fattiga- och medelinkomstländernas klimatarbete. Detta löfte har man inte förverkligat och räknar man med den historiska skulden från de rika industriländerna skulle summan bli uppemot 190 miljarder dollar per år fram till år 2100. Sedan industrialismens början har de rika länderna producerat cirka 60 procent av den samlade fossila utsläppsvolymen. Till exempel borde inte USA betala runt sex miljarder utan uppemot 35 miljarder dollar.

Kraftig ökning av fossila bränslen till 2030

Världens produktion av fossila bränslen beräknas öka fram till 2030 med 100 procent mer än vad klimatmålet om 1,5 grader Celsius till år 2050 medger. Det ger en ökning av jordens medeltemperatur på minst 2,7 grader 2050. Ett exempel på detta är Norge, som öppnar för en storsatsning för att exploatera nya oljefält i Barentshav. Svenska banker och pensionsfonder deltar aktivt med miljarder för att finansiera oljeutvinning i Arktis och kol i Kina och Sydafrika. OPEC, de oljeproducerande ländernas organisation, räknar med en fortsatt ökning av fossila bränslen fram till 2045.

Tandlös handel med utsläppsrätter

EU systemet instiftade 2005 systemet med utsläppsrätter. Metoden omfattar endast 40 procent av utsläppen, främst från energiproduktion medan energitung industri som stål, cement och oljeraffinaderier samt transporter, sjöfart och biltrafik är undantagna. Systemet har kännetecknats av ett stort överskott på utsläppsrätter och gratisutdelning, bland annat till stål och cement. Nu hoppas EU-kommissionen att man ska kunna få till en klimatavgift på stål, aluminium, konstgödsel och cement vid import, tillsammans med USA och Kina. Intresset från det hållet har varit svalt. Meningen är att handeln med utsläppsrätter ska minska de årliga utsläppen med 2,2 procent (mot tidigare 1,74 procent) fram till år 2030. Trots att utsläppen minskar med 30 procent från de anläggningar som omfattas av utsläppshandelssystemet så har ändå utsläppen totalt ökat. Genombrottet

för EU:s inre marknad med omfattande lastbilstrafik har bidragit kraftigt till ökande utsläpp. Stora delar av EU:s industriproduktion är förlagda till bland annat Kina med mycket stora utsläpp. Dessa räknas dock inte med i EU:s utsläppssiffror.

EU – konstitutionell bromskloss för klimatarbetet

EU har ingen konstitutionell kompetens i klimatfrågan. Detta är enbart en nationell domän. Men genom sin samordnande roll söker EU även ta över viktiga delar av medlemsländernas klimatpolitik. Det är tacksamt för medlemsländerna som då själva slipper ta egna initiativ. I stället kan de då sikta in sig på att i förhandlingar bromsa i just de frågor som rör landets egna intressen. Sverige är ett exempel på där skogsindustrin och vattenkraftsföretagen getts stort utrymme att påverka Sveriges intressen – trots att dessa inte är i överensstämmelse med klimatexperternas uppfattningar. Detta gör att EU i sin samordnande roll måste lägga sig på en nivå som kan accepteras av såväl medlemsländer som den tunga industrin- och utsläppsintresserna. Medlemsländerna kan sedan gömma sig bakom EU:s politik – istället för att ta de radikala beslut som idag är nödvändiga för klimatet, kan man lägga sig på en miniminivå i klimatarbetet. Därför utgör EU en bromskloss i klimatarbetet.

Per Hernmar

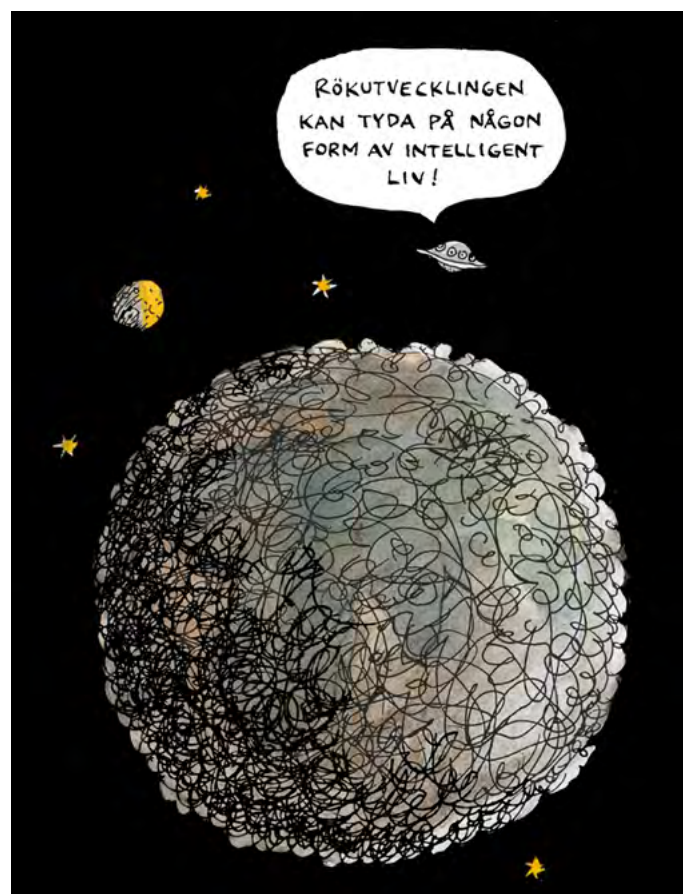

Bild: Robert Nyberg

En kall vinter och brist på naturgas + EU:s energipolitik ger höga elpriser

EU-LEDARNA BLIR ALLT MER BEKYMRADE inför energisituationen inför vintern. Priset på naturgas har under hösten stigit upp till tio gånger det genomsnittliga priset för föregående år. Naturgasen är i de flesta EU-länders, inklusive Storbritannien, viktigaste uppvärmningskälla och den används även för att producera el.

FÖRKLARINGARNA TILL ENERGIKRISEN är flera. Den snabba ekonomiska återhämtningen efter den så kallade pandemikrisen har lett till stora ofinansierade investeringsplaner, till exempel i USA, vilket fått inflationen att ta fart, vilket i sin tur leder till stigande energipriser. Vintern 2021 i Europa var ovanligt kall vilket ledde till att EU-länder måste kraftigt minska sina gasreserver och lager. Sommaren därefter blev ovanligt het och varm, vilket fick till följd att de många vindkraftverken inte snurrade som hoppats. Det ledde till att mindre el kunde produceras från vindkraft, varför naturgas fick användas för elproduktion.

Dessutom har kolkraften, oljeförbrukningen och kärnkraften minskat i EU:s energimix. Tyskland fasar ut kärnenergin efter Fukushima, Storbritannien har stoppat utbyggnaden av nya kärnkraftsreaktorer och i det kärnkraftberoende Frankrike har utbyggnaden stagnerat. Därför förlitar sig EU nu alltmer på kraftig utbyggnad av vindkraft, även till havs, och naturgas.

EU HAR UNDER de tre till fyra decennierna börjat använda sig av naturgas. Denna kan uppfattas som en resurs som kan brygga över från kol och olja, då gasen har ett lägre koldioxid-fotavtryck. Naturgas släpper ut 40 procent mindre koldioxid än kol och 25 procent mindre än olja, och inget svavel som leder till förorening. Men varifrån får då EU sin gas? Tillgångarna i haven utanför Nederländerna, Skottland och Norge minskar. Så 30 till 40 procent av gasen kommer numera från Ryssland. Detta har skapat geopolitiska spänningar och friktioner mellan Väst (USA och EU-länderna), och relationerna närmar sig nu nollpunkten. Väst har mot bättre vetande beskyllt Ryssland och Putin för att ha skapat gaskrisen och till exempel så har Joe Biden beskyllt Ryssland för att inte vilja öka gasflödet genom transitledningarna i Ukraina.

Foto: www.kremlin.ru,

Vladimir Putin

Detta är en beskyllning som Ryssland skarpt vänder sig emot. Den sjätte oktober samlade Vladimir Putin berörda ministrar, guvernörer och chefer för de stora energibolagen till ett

möte. Putin påpekade att Ryssland är ett stort land och självt en stor förbrukare av energi och gas, och landet tvingades under den kalla vintern 2021 använda mer gas för uppvärmning och el. Dessutom minskar naturgasen i de gasfält i västra Sibirien och centrala Ryssland som levererat gas till EU genom Ukraina. Så Ryssland har mindre mängd gas att sälja till EU.

VAD PUTIN OCH HANS KOLLEGOR häftigt reagerat mot

Attribution: © Pedant01 / CC BY-SA 4.0 (via Wikimedia Commons)

Stapel av rör för naturgasledning North Stream 2 vid Mukran hamn

<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.en>

är EU-kommissionen och EU:s oförsonlighet när det gäller prissättningen av gasen. Ryssland menar att EU hela tiden har velat själva utveckla de ryska gasfälten, så att Ryssland skulle bli ett "Nigeria i Nord", vilket absolut inte får ske. EU:s agerande drivs av det tredje energipaket, som är en lag som Sverige också måste följa, som öppnar upp för konkurrens när det gäller utvinning av gas. Men Putin och Ryssland är inte intresserad av konkurrensutsättning. Gazprom är Rysslands statliga exportör av gas (men det finns flera privata företag som utvinna naturgasen), och Ryssland har under lång tid nekat utländska börsföretag, som verkar på en kortsiktig marknad att leverera gas. Gas och gasledningarna drivs av Ryssland självt och gasen har hittills sålts på basis av långsiktiga kontrakt till EU. Om gasen skall betalas med priset på en kortsiktig spot-marknad, som EU vill, eller genom långsiktiga kontrakt, som Ryssland vill, är kärnan i konflikten.

RYSSLAND OCH PUTIN HAR goda skäl för sin ståndpunkt. De äldre av oss minns när elproduktionen i Sverige var nationell och vi hade stabila priser. Putin och Ryssland menar att EU-kommissionen och dess experter fullständigt har misslyckats med att förstå hur gasmarknaden fungerar. Gas "är inte som att handla med klockor, underkläder, slippers eller bilar, eller inte ens olja som kan lagras i tankar. Gas är annorlunda då det inte kan lagras på samma sätt (...) Jag har själv varit hos EU-kommissionen och talat med deras snobbiga experter, vilka föreslog att fasa ut långsiktiga kontrakt för kortsiktiga kontrakt", sade Putin på mötet den sjätte oktober.

Mötet berörde också gasledningarna genom Ukraina och Nordstream I och II. Ryssland har ett långsiktigt kontrakt att

transitera* gas via Ukraina fram till 2024. Putin var mycket tydlig med att något nytt kontrakt genom Ukraina kommer inte att slutas efter 2024. Putin sade att enligt det nuvarande kontraktet pumpar Ryssland 40 miljarder kubikmeter genom gasledningarna i Ukraina till EU per år, och för att något avhjälpa EU:s gaskris har Gazprom ökat transiteringsvolymerna med åtta procent under de första nio månaderna 2021. Men gasledningarna genom Ukraina är omoderna och inte ekonomiska och tål inte att pumpa gas vid ett högre tryck. Däremot är Nordstream I och II nya och moderna rörledningar som kan leverera gas från Arktiska fält direkt till Tyskland. För Gazprom är det mycket billigare att skicka gasen genom de nya ledningarna och kan spara cirka tre miljarder dollar per år för de aktuella volymerna.

Ryssland menar sig inte ha något som helst ansvar för EU:s akuta gaskris. Landet har levererat gas, och lite till, till EU enligt ingångna kontrakt. Världens mest inflytelserika finansstidning Financial Times har inte heller lärt sig något utan skriver *"EU-länderna skall inte dra sig tillbaka från marknadsmekanismerna utan insistera på transparenta priser och Gazprom skall inte kontrollera gasledningarna utan ge en tredje part tillgång till näten"*. Enligt Ryssland har EU-kommissionen och dess experter och EU-ledarna offrat EU:s energisäkerhet för geopolitiska och ideologiska motiv och sin fientlighet mot Gazprom och Ryssland.

BLIR DET EN KALL VINTER får EU:s konsumenter betala priset. Med vårt fjärrvärmesystem som i stor utsträckning eldas med skogsrestråvara och sopor (även europeiska) har Sverige ett bättre utgångsläge. Men Sverige lyder under EU:s tredje energipaket och gemensamma energipolitik, som regering och riksdagspartier sagt ja till utan en allmän diskussion, vilket gör att EU:s energimarknadsspriser nu spiller över på stigande marknadssatta el-priser i Sverige.

Det är dags att återta vår egen nationella energiförsörjning för att kunna garantera låga, långsiktiga och stabila energipriser till gagn för oss alla, stora som små företag och medborgare.

Jan-Erik Gustafsson

*föra genom ett land till ett annat
synonym.se

Patentskydd hindrar vaccin för jordens fattiga länder

JUNI BESLÖT EU-PARLAMENTET att rekommendera upphävande av patenträttigheterna för Covidvacciner. Detta har dock inte någon påverkan på medlemsländerna och EU-kommissionen. Bakgrunden är att medan de rika länderna kunnat vaccinera stora delar av sin befolkning har många båda fattiga och medelinkomstländer inte haft tillgång till covid-vacciner. Sydafrika och Indien som har produktionskapacitet, har flera gånger framhållit att man kan producera covid-vaccin, om de rika länderna upphäver patenten på covid-vacciner. Men de rika länderna, inklusive EU, har varit helt kallsinniga till att tillmötesgå kraven från fattiga länder. I många länder, till exempel i Afrika, har endast någon enstaka procent av befolkningen blivit vaccinerad. Samtidigt beräknas EU-länderna ha ett överskott på uppemot 750 miljoner doser. De rika länderna, som vägrar släppa patenträtterna på covid-vaccin, har lovat att skänka vacciner. Av detta har nästan lika lite syntts, som de rika utsläppsländernas 100 miljarder dollar till fattiga länders klimatomställning. De "donationer" som genomförts kännetecknas ofta av planlöshet, till exempel vacciner med kort datum, leveranser utan tillbehör som kanyler och annan viktig utrustning och kostnader för transporter vilket inte bidrar till ett långsiktigt arbete.

ASTRA-ZENECA HAR PRODUCERAT ett vaccin till självkostnadspris. Många fattiga länder har dock inte råd att själva betala. Ett exempel på ett land som exporterat egenutvecklat vaccin är Kuba, som dock befinner sig i blockad. De rika ländernas vägran att släppa patenträtterna på covid-vacciner och understödja sådan produktion kan visa sig vara mycket kontraproduktiv, när nya virusvarianter får fäste i den fattigare delen av världen.

EU-arbetet har blivit vardag.

SVENSKA INSTITUTET FÖR europapolitiska studier (Sieps) har i en rapport (Sieps 2020:3) analyserat hur den svenska statsförvaltningen har påverkats av att Sverige sedan ett kvarts sekel varit medlem i EU. Rapporten bygger på enkäter till myndigheter/enheter inom statsförvaltning 1998 och 2003 jämfört med situationen 2020.

Författarna skriver att den svenska statsförvaltningen påverkats i hög grad av EU. Myndigheterna ägnar numera en stor del av sin arbetstid åt EU-frågor och uppfattar konsekvenserna av EU som mycket stora. Samtidigt säger allt färre enheter att de inte alls påverkas av EU. Rapporten bekräftar också att myndigheter mer eller mindre aktivt underkastar sig EU:s regelverk. Svenska politiker har ofta motiverat EU-medlemskapet med att Sverige skall ta en massa initiativ inom EU. Men rapporten säger motsatsen och författarna gör "den förvånande iakttagelsen" (!) att förvaltningen blivit allt mer passiv än tidigare, när det gäller att ta initiativ inom EU. Drygt tre av fyra av de undersökta enheterna uppfattar att handlingsutrymmet inom ramen för EU:s regelverk är litet eller obefintligt, vilket är en större andel än för 20 år sedan. Myndigheterna upplever också att handlingsutrymmet för att nationellt anpassa EU:s regelverk genomgående har minskat.

"Tvärtemot regeringens uttalade ambitioner verkar det inte ha skett någon ökning i ambitionerna att påverka EU:s dagordning", skriver författarna. Undersökningen visar att trots 25 års medlemskap uppger en lika stor andel av myndigheterna nu som tidigare att det är svårt att veta vad politikerna vill i olika EU-frågor. Det är kanske inte så underligt då att svenska politiker på olika nivåer undviker att koppla olika politiska frågor till EU:s överstatliga regelverk. Byråkratiska värden har blivit viktigare än politikernas vilja.

BYRÅKRATISERINGEN VISAR SIG också att förvaltningens kontakter med andra aktörer i samhället i EU-frågor har minskat och omfattar allt färre informella kontakter. Författarna skriver att i de nationella arbetsgrupper som diskuterar EU-frågor deltar nu mera sällan än tidigare aktörer utanför den egna förvaltningen. Detta gäller såväl politiker som företag och intresseorganisationer. Istället tycks i viss utsträckning experter eller lobbyister ha ersatt representanter för olika intressen.

Strax före folkomröstningen om Brexit 2016 publicerades SOU-utredningen "EU på hemmaplan" (SOU 2016:10). Den konstaterade torrt att det offentliga samtalet i Sverige inte bidrar till att synliggöra politiken på europeisk nivå och att den grundläggande kunskap som behövs för att var och en av oss ska kunna få insyn och ha möjligheter att påverka politiken saknas

i hög grad. Utredningen konstaterade "att det i Sverige – bortom de interna samtalen mellan de politiska institutionerna – i stort sett råder tystnad om politiken på EU-nivå". Samverkan och dialog mellan politiker, förvaltning, och allmänhet förkommer alltmer sällan och Sieps-undersökningen konstaterar fyra år senare att förvaltningen numer sluter sig inom sig själv. Då SOU-utredningen presenterades uttryckte dåvarande Europaministern Ann Linde stora ord att nu skulle vi minsann börja diskutera EU-politiken (bland annat till undertecknad) och att

Folkrorelsen skulle till och med bli en part i ett alltmer öppet samtal.

Men inget positivt har hänt sedan dess. Lindes ord var luft. Transparens och öppenhet i EU-politiken minskar med åren. Kanske inte så konstigt när nu nästan alla politiska beslut på nationell, regional och lokal nivå på ett eller annat sätt härstammar från EU; såväl stora frågor som EU:s klimatpaket för 2030 (55 %-paketet*) och EU:s Kinastrategi som små frågor som "förlängningen av giltighetsperioden för gemenskapens växtförädlarrätt för arterna sparris och artgrupperna blomsterlökar, vedartade små bärbuskar och prydnadsbuskar". De svenska EU-politikerna vet att, ju mer allmänheten vet om EU:s påverkan på det som uppfattas som enbart svensk inrikespolitik, ju fler kommer att vilja lämna EU.

Siepsrapporten bekräftar också att förvaltningen har blivit mindre öppen mot aktörer i samhället jämfört med EU-arbetet de första åren. Den konstaterar också

att under de inledande åren efter medlemskapet skilde sig det nationella och europeiska mera tydligt mot idag. Författarna skriver att den avtagande aktiviteten hos den svenska förvaltningen kan förklaras av att Sverige (= den svenska EU-eliten) har blivit en relativt välvilligt inställd medlem av unionen, och att tjänstepersonerna i förvaltningen har anpassat sig till unionens beslutskvamar.

EU HAR NORMALISERATS och EU har blivit vardag. Alla röstberättigade medborgare under 45 år har inte fått ta ställning till EU-medlemskapet. Det allvarliga med denna process är att allmänhetens påverkan och inflytande håller på att försvinna och ersättas av ett byråkratiserat, alltmer auktoritärt expertsamhälle, där till och med en del politiker ställs åt sidan eller passiviseras. Det är EU-medlemskapets allt större demokratiförlust.

Vi behöver en Svexit.

Jan-Erik Gustafsson

*55 %-paketet (engelska: Fit for 55 package) är ett paket av lagförslag gällande klimatlagstiftning inom Europeiska unionen som Europeiska kommissionen presenterade den 14 juli 2021. Paketet är en del av den europeiska gröna given och syftar till att nå en utsläppsminskning av växthusgaser på 55 procent fram till 2030 jämfört med 1990 års nivåer, i enlighet med europeiska klimatlagen.

Wikipedia

NYHETER I KORTHET

Minimilöndirektivet strider mot Lissabonfördraget

Fem LO-fackförbundsordföranden från Byggnads, Elektrikerna, Fastighets, SEKO och Målarna skriver i en debattartikel i Svenska Dagbladet den 21 november att tiden för kompromisser om EU:s föreslagna direktiv om minimilöner nu är slut och kräver att Sverige i den fortsatta behandlingen i EU-parlamentet och Europeiska rådet skall vägra inför minimilöner:

”Vi kräver ett tydligt löfte om att Sverige i så fall (vid en misslyckad kompromiss) kommer att strunta i att införa direktivet om minimilöner med argumentet att det strider mot grundfördraget (Lissabonfördraget). Oavsett om det leder till en stämning i EU-domstolen. Svenska politiker på alla nivåer och i alla partier måste ställa ett tydligt ultimatum. Ett sådant överstatligt angrepp på vårt självbestämmande och vår arbetsmarknadsmodell är en deal-breaker som inte kan accepteras”

Kommer EU-nämnden att säga ja till en misslyckad kompromiss kommer statsministern rösta nej när direktivet kommer upp i Europeiska rådet?

Jan-Erik Gustafsson

EU:s åtstramningspolitik på väg tillbaka

Thomas Fazi, en av författarna som tillsammans med William Mitchell, till den viktiga boken *Reclaiming the State* (Pluto Press 2017), skriver i *Unherd* den nionde november att pandemin har inte resulterat i något radikalt omtänkande. Allra minst har pandemin resulterat i några strukturella förändringar.

Fazi skriver att Internationella valutafonden har uppskattat EU:s godtyckliga finansiella stimulanser under pandemin till futtiga 3,8 procent av unionens BNP, vilket är mycket mindre än de 25,5 procent finansiella stimulanserna i USA. EU:s omtalade återhämtningsfond, eller som den också benämns Next Generation EU, till den stora summan 750 miljarder euro når ändå bara upp till knappt fem procent av BNP. Det principiella med fonden är att genom fifflande med Lissabonfördraget har EU-eliten sagt ja till att låna upp summan på de globala finansiella marknaderna. Fondens medel skall smetas ut under loppet av sex år och kan ge en finansiell expansion på högst en procent av BNP för åren 2021-2024. Detta kan jämföras med att EU tappade 15 procent bara under 2020.

Återhämtningsfonden kommer också med mycket strikta trojka-liknande villkor. Pengar som utbetalas som gåvor och lån, främst till krisande medlemsstater i södra Europa samt de två stora Tyskland och Frankrike, skall vara förenliga med EU-kommissionens landsspecifika rekommendationer, som det bland annat uttrycks i den Europeiska planeringsterminen, och lägger sig i medlemsstaternas budget behandling. Detta kommer att betyda fortsatta nedskärningar i de offentliga budgetarna, vilket särskilt kommer att drabba sociala utgifter, särskilt pensioner, hälsovård och arbetslöshetsersättningar.

Detta är i grunden vad återhämtningsfonden handlar om,

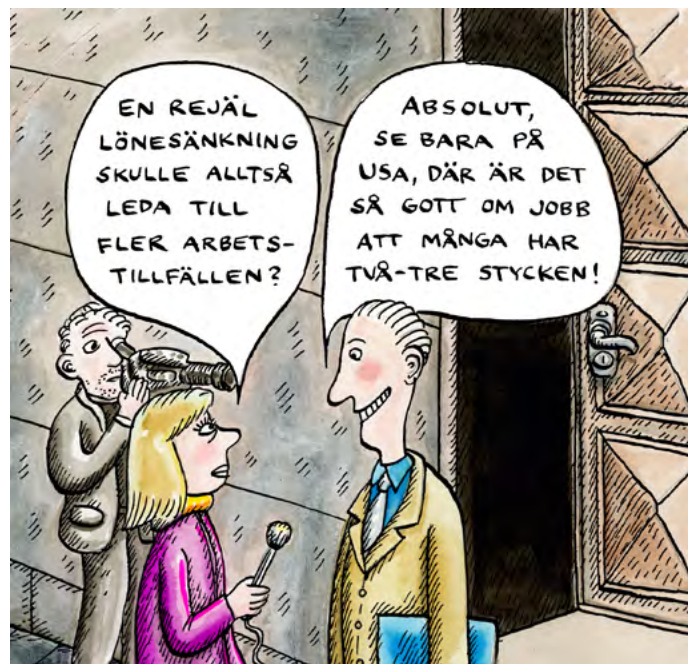

Bild: Robert Nyberg

menar Fazi och skriver att Bryssel syftar till ökad kontroll över den nationella budgetpolitiken och stärkandet av EU:s teknokratiska och allt mer auktoritära kontroll. Den nyligen avslutade svenska budgetbehandling utgör inget avgörande brott mot Fazis analys.

Jan-Erik Gustafsson

Franska presidentvalet 2022

De franska väljarna tycka ha en stor strävan att ta tillbaka makt från EU. De nu fem toppkandidaterna till valet i april – förutom Emmanuel Macron – har Frankrikes nationella suveränitet och därmed minskning av EU:s makt högst upp i sina manifest.

Opinionsundersökningar har hittills visat att dessa kandidater får stöd av 65 procent av befolkningen, vilket Harris undersökning från början av november bekräftar. Macrons siffror för första rondan i valet är cirka 23-24 procent, vilket betyder att de pro-EU kandidaterna inte når upp till 40 procent. Bryssoleliten måste vara djupt oroad över

EU-politiken blir alltmer impopulär, och inte minst det som har uttryckts från deras tidigare gunstling, Brexitförhandlaren Michel Barnier.

Hemsida till Lissabonfördraget.

Den enda publiceringen av Lissabonfördraget är Folkkrörelsen Nej till EU:s utgåva Europeiska unionens grundlagar efter Lissabonfördraget (2014). Varken regering eller någon myndighet har bemödat sig att ge ut fördraget i bokform. Men Lissabonfördraget finns också att läsa på nätet genom Anders Erk EU:s försorg. Gå in på sajten eusverige.se, så kan du läsa det regelverk som styr Sverige.

Det borde finnas en väg ut ur EU

ULF STRÖM ÄR SJÖKAPTENEN som ända sedan gymnasieåren stått på barrikaderna och sjungit EU:s gospel, ända tills han insåg att unionen hade gått från att vara en handelsunion till en transfereringsunion som skapat en ohållbar valuta som man vill rädda till varje pris. Då ilsknade han till ordentligt och idag driver han Swexitkoalitionen som i samarbete med Nej till EU jobbar för att ge röst åt en nedtystad opinion och få till stånd en ny folkomröstning om EU-medlemskapet.

– Transfereringsunionen handlar om en solidaritetstanke i unionstänk, att de starka ska stötta de svaga, säger Ulf som är starkt kritisk till de idéerna, eftersom det trots det positiva anslaget skapat så mycket korruption och negativa miljöeffekter, inte minst på jordbruksområdet. Han är speciellt kritisk till euron som han menar berikat Tyskland och Frankrike och skuldsatt länderna i Sydeuropa som nu måste räddas genom att Sverige och andra nordeuropeiska länder skuldsätter sig för att rädda medelhavsekonomierna och i förlängningen också de tyska och franska bankerna. Allt ställdes enligt Ulf på sin spets när coronapandemin slog till och EU lade fram ett förslag som resulterade i den så kallade återhämtningsfonden eller Corona-fonden, som bygger på 8 000 miljarder kronor i bidrag och lån till framför allt ovannämnda medelhavsländer.

Ulf Ström

– Här hade vi Sverige, som alltid kompromissat och agerat återhållsamt i EU-samarbetet medan ett antal länder söderut kört på med en köpfest som deras ekonomi egentligen inte tillåter, säger Ulf. Så när Sveriges representanter under toppmötet

i Bryssel vek ner sig och gick med på att omvandla det som från början var tänkt som ett lån på 150 miljarder kronor till att stora delar omvandlas till bidrag, som skulle lånas upp av EU och betalas tillbaka också av Sveriges skattebetalare var gränsen nådd, inte minst med tanke på de framtida generationer som ska betala kalaset. Uppgårelsen, som enligt Ulf, är en av de största maktöverföringarna till Bryssel i modern tid, har gett EU rätten att både skuldsätta Sverige och att kunna ta upp egna medel, vilket öppnar upp för EU-skatter på flera områden. Ulf fick snart klart för sig att det egentligen handlar om att rädda euron, en valuta som Sverige sagt nej till efter folkomröstningen 2003.

– Jag tänkte att nu är måttet rågat, säger Ulf. Det här är inte vad vi röstade för 1994 eller 2003. Han började undersöka hur opinionen ser ut och hittade sammanlagt minst 50 000 människor som tillhör en EU-kritisk opinion, nedtystad av ett okritiskt EU-etablissemang.

EFTER EN TESTBALLONG i form av en namnlista på nätet som fick stark respons startade han det tvärpolitiska Swexitpartiet, idag omdöpt till Swexitkoalitionen, där det ska gå att rösta på EU-kritiska representanter från alla partier.

Swexitkoalitionen betonar vikten av samarbete med andra aktörer som Folkrorelsen Nej till EU för att kunna väcka en så stark opinion att Sverige faktiskt får möjlighet att folkomrösta i frågan. På grund av flera faktorer, inte minst att EU-medlemskapet i dag är inskrivet i grundlagen, som dessutom föreslås stärkas ännu mer, är det en lång och komplicerad process, och Ulf ser inte att ett utträde är möjligt förrän tidigast 2030. Han är dock övertygad om att en ny folkomröstning är möjlig, bara svenska folket kan tillåtas att genomskåda de myter som byggts upp till förmån för EU-medlemskapet

– Sverige är inget Albanien i norr som riskerar att bli utfrys-ta ekonomiskt, och vi har ett förfärande litet inflytande i EU:s institutioner, till exempel utgör Sveriges andel av rösterna i EU-parlamentet cirka tre procent.

ULF STRÖM ÄR ÖVERTYGAD OM att det är nödvändigt att göra motstånd.

– Det vore fel att bara böja sig och säga att det här kan vi inte göra något åt. Det handlar om våra barn och barnbarn och kommande generationer. EU är ett sjunkande skepp som inte bär och är på väg mot avgrunden. Euron är ett feltänkt projekt och går vi med där, som vi förbundit oss att göra, kommer vi att sjunka med det skeppet.

Marie Ericsson

Riksdagsledamot kräver folkomröstning om EU

AMINEH KAKABAVEH ÄR riksdagsledamoten för Vänsterpartiet som blev politisk vilde och idag kallar sig för "oberoende socialistisk riksdagsledamot". Nu har hon lagt fram en motion till riksdagen om att genomföra en folkomröstning om utträde ur EU. – Eftersom unionen har förändrats så mycket på de 27 år som vi varit medlemmar är det rimligt att svenskarna återigen får ta ställning till medlemskapet, menar Amineh.

– Jag tycker det är viktigt att göra motstånd mot EU säger Amineh. Tidigare tillhörde hon Vänsterpartiet, som nu enligt Amineh svikit väljarna genom att backa från den skrivning om EU-utträde som står i partiprogrammet. – EU har blivit så centraliserat, att man bryter mot subsidiaritetsprincipen, som innebär att besluten ska fattas så nära medborgarna som möjligt och x därmed de demokratiska värderingarna. Vår riksdag har snart ingenting att besluta om och vad händer då med de frågor som svenska folket vill lyfta fram säger Amineh.

– EU har blivit ett projekt som stödjer de religiösa och högerkonservativa rörelserna i Europa som abortmotståndarna i Östeuropa och de som är negativa till att ta emot flyktingar. Amineh menar att EU använder rättslösa flyktingar som spelbrickor genom att förhandla med till exempel Erdogan i Turkiet och nu Lukashenko i Belarus, som sedan utnyttjar flyktingarna som ett vapen för att pressa mer pengar ur unionen. Hon nämner också EU:s förslag om minimilöner som om det genomförs kommer att leda till en uppdelning i ett A och ett B-lag på arbetsmarknaden med ännu mer lönedumpning och fler låglönejobb. Hon nämner att en amerikansk minimilön ligger på cirka 75 kronor i timmen och det kan man ju inte ens köpa en lunch för i Sverige, menar Amineh.

Foto: Bengt Oberger

Amineh Kakabaveh

<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.en>

MOTIONEN SKA BEREDAS i konstitutionsutskottet, men tyvärr tror hon inte att den kommer att komma upp för omröstning, utan den blir mer av en symbolfråga.

– Om jag tar den till kammaren och den inte får något stöd så kommer den ju inte att gå igenom. Vänsterpartiet borde stötta motionen, men tyvärr har både de och SD backat om EU-utträdet då de anser att det är mer lönsamt att ta emot pengar från unionen än att göra motstånd mot ett nyliberalt och odemokratiskt EU, säger hon. Amineh Kakabaveh går på tvärs med dessa partiers idéer genom att kräva en ny folkomröstning, något som ingen annan riksdagsman eller kvinna velat göra på de 27 år Sverige varit medlem i unionen.

Marie Ericsson

EU-parlamentet klubbade en gammal jordbrukspolitik

EU:s jordbrukspolitik för perioden 2021 – 2027 har blivit två år försenad på grund av oenighet mellan parlamentet och ministerrådet. En viktig fråga har varit andelen bidrag som ska gå till en klimat-profil. Ministerrådet har velat att 20 procent skulle vikas för detta medan utskottet och parlamentet velat vika 30 procent.

Fastän EU-parlamentet beslutat om klimatnödläge i november 2019 så medgav inte förhandlingsuppgörelsen någon ytterligare skärpning av klimat-ambitionerna trots alla uttalanden på FN:s klimat-toppmöte i Glasgow och det egna utlysta klimatnödläget. Stora delar av jordbrukspolitiken rullar nu vidare i samma gamla spår som gynnar stora jordbruk och monokultur.

EU tar över kontrollen av yttrandefriheten på nätet

EU-parlamentets marknadsutskott har enats om ett förslag om att skärpa reglerna för vad som ska kunna publiceras på de stora nätjättarnas plattformar. Ett viktigt verktyg är kraftigt höjda böter. Problemet är dock att förslaget medför att EU tar över bevakningen av yttrandefriheten på nätet. Det öppnar för ytterligare steg längre fram. Svenska branschorganisationer har krävt att frågan om yttrandefriheten på nätet ska vara en nationell fråga. Yttrandefriheten som varit en stolthet för Sverige kan nu komma att stå under EU:s överförmyndarskap.

Posttidning B

Avsändare:

Kritiska EU-fakta

**Viktoriahuset, Linnégatan 21, 4 tr,
413 04 Göteborg**

GALLERIET/Robert Nyberg

